

MR
3160

NM 1952/37

BESZÉLŐ KÉPEK

**TERMELJÜNK
SELYEMGUBÓT**

A Népművelési Minisztérium megbízásából,
a Természettudományi Társulat közreműködésével kiadja
a MAGYAR FOTÓ DIA-OSZTÁLYA

1952

TANACSDAS

a diafilm vetítéshez

1. Az előadás előtt a szöveget legalább kétszer hangosan olvassuk el. (Tagoltan olvassunk és ne hadarjunk.)
2. Alkalmazzuk a váltott felolvasást. (Egyik kép szövegét férfi, a másik kép szövegét nő olvassa.)
3. A szövegrész utolsó szavánál a felolvasó koppantson és a következő kép fordítása csak azután történjék.
4. A vetített szöveget is olvassuk fel.
5. A vetítőgép kezeléséhez útmutatása nyújt a technikai „Útmutató”.

Ez a diafilm önálló vetítésre alkalmas

Felelős kiadó: A Művelt Nép Könyvkiadó igazgatója
Megjelent 600 példányban

— Ez a könyv MNOSZ 5601—50A és 5602—50A szabványok szerint készült —
Budapesti Szikra Nyomda, V., Honvéd-utca 10. Felelős vezető: Radnóti Károly

TERMELJÜNK SELYEMGUBÓT

1. Vetített szöveg:

- A hernyóselyem mint fényűzési anyag a multban főként a gazdagok ruházati kiváltsága volt. Ma már nemcsak a dolgozó nép számára vált elérhetővé, de igen jelentős helyet foglal el az ipar fejlődésében is.
2. Jó tulajdonságai miatt mindig többen és többen viselnek hernyóselyemből készült ruhát. Tartóssága mellett jól mosható, fényét és színét nem veszíti, könnyen festhető, nyáron hűvös, télen meleg.
 3. Tartósságát bizonyítja ez a selyemre festett többszáz éves kínai kép is, amely mindeddig megőrizte eredeti szépségét.
 4. A hernyóselyem nemcsak textilipari nyersanyag, hanem a finom elektromos műszerek, rádiótekercecsek, telefonkábelnek legjobb szigetelőanyaga. Az elektromos ipar rohamos fejlődésével egyre növekszik a hernyóselyem fontossága.
 5. A malomban a mindennapi kenyerrünkhöz szükséges lisztet is a selyemsziták során engedik át.
 6. Az orvostudományban is nélkülözhetetlen a kis selyemhernyó fonala. A sebvarró cérna selyemfonálból készül, mert a gyógyuló seben nem okoz elváltozást, vagy gyulladást.
 7. Az ejtőernyő is hernyóselyemből készül, de a tűzérzési löporzacsok és az időjárást megfigyelő léggömbök anyaga is hernyóselyem.

8. Vetített szöveg:

- A valódi hernyóselyem értéke tehát az emberi művelődés és az ipar hatalmas fejlődésével párhuzamosan emelkedik. A selyemgubótermelés világszerte, különösen hazánkban igen nagy fejlődés előtt áll, a műselyemgyártás nagyarányú emelkedése ellenére is. A hernyóselyem 40%-kal erősebb a műselyemnél.
9. A selyem értékét, a selyemhernyó ternyésztést már több mint 3000 évvel ezelőtt ismerték a kínaiak és rendszeresen foglalkoztak vele. Hosszú időn keresztül csak Kínában ismerték a selyemgubó-termelés titkát.

10. Ez a rajz kínai selyemgubó termelőket ábrázol. A kínaiak a selyemtermeléssel szinte a legutóbbi időkig háziiparszerűen foglalkoztak. Házilag gombolyították le a gubóról a fonalat és házilag szőtték. A felszabadult Kínában a szocializmus építésével egyidőben hatalmas fejlődésnek indult a selyemfeldolgozás gépesítése is.
11. A selyemhernyó Olaszországból került 1680 körül Magyarországra. Tenyésztése és ipari feldolgozása azonban nem fejlődhetett komolyabb arányokban, mert az osztrák gyárak annyira leszorították a gubó beváltási árát, hogy a magyar mezőgazdasági lakosság nem tartotta érdemesnek a selyemgubótermeléssel foglalkozni.
12. Világosan felismerte a selyemgubó termelés fontosságát Széchenyi István és a „Selyemrül“ c. könyvében, de számos egyéb írásban is rámutatott a hernyóselyemnek, mint ipari nyersanyagnak a jelentőségére.
13. A magyarországi selyemtenyésztés újjászervezője és megalapítója a híres jobbágyfelszabadító Berezedj-család tagja, Bezerédj Pál volt. Lelkes munkájával csaknem 2 millió kilogrammra emelte az ország évi selyemtermelését. Ezzel Európában Olaszország és Franciaország után a harmadik helyre kerültünk a selyemgubótermelésben.

14. Vetített szöveg:

A Horthy-fasizmus idején a selyemgubótermelés alig mutatott fejlődést. A selyemgubótermelőket a gubóbeváltásnál annyira becsapták, hogy munkájukért sokszor alig kaptak valamit. Ma, a dolgozó nép állama széleskörű támogatással igyekszik újjáteremteni ezt a fontos nyersanyagot termelő üzemet.

15. A selyemgubó termelés 32 napig tartó szórakoztató munka, amely a nyári legnagyobb dologidő, az aratás előtt befejeződik. A napi elfoglaltság kezdetben csak 1—2 óra. A tenyésztés utolsó szakaszában a teljes napot kitölti. A rész-munkaidőket összegezve, 16 napi munkával egy doboznyi, azaz 20—22 ezer petéből kikelt hernyó után 25—30 kg gubóra számíthatunk, amiért 1952 nyarán kb. 600 Ft-ot kapott a gubótermelő.
16. A selyemgubó termelése költségekkel nem jár. A selyemhernyó ugyanis eperfalevéllel táplálkozik és minden tenyésztő ingyen szedheti a köztulajdonban lévő fákról a szükséges lombot. Vigyázzunk azonban arra, hogy lombszedés közben a fákat ne rongáljuk.

17. Selyemgubót termelhetünk lakásban, vagy bármely üres helyiségben is. A helyiség ablakait újságpapírral borítsuk be, hogy a hernyókat megvédjük a tűző napfénytől.
18. A Dunántúlon többfelé, a világos, tiszta padlásteret rendezik be gubótermelésre. Erre a zsup- vagy nádfedeles padlás előnyösebb, mert a cserép- vagy palatetős padláson a nagy hőségingadozás káros a selyemhernyókra.
19. Kisebb helyiségben is nagyobb mennyiségű hernyót tarthatunk, ha lécekből, ágakból emeletes tenyésztőállványt készítünk.
20. Az állványra helyezzük a vékonyabb karókból, vesszőkből, nádból, vagy kukoricaszárból készített etetőrácsot. Ezek a berendezések házilag könnyen összeállíthatók és több éven keresztül tenyészthetünk rajta selyemhernyót.
21. Nézzük meg most mennyit esznek a hernyók. Az egy doboznyi petéből kikelt 20—22 000 hernyó 32 nap alatt 550 kg levelet fogyaszt. Vagyis az első hat napban alig 5—10 dkg levelet eszik meg az egy doboznyi hernyó. A 6—12 napos hernyónak 3 kg, a 12—18 napos hernyónak pedig 12 kg levél szükséges. A negyedik vedlés előtt már napi 50 kg levelet fogyasztanak. A selyemreállítás idején napi 60—100 kg a levélszükséglet. A mákszemnyi selyempetéből kibújt hernyócska 32 nap alatt kezdeti térfogatának mintegy háromezerszeresére fejlődik. Ilyen arányban emelkedik a takarmányszükséglete is. Ez azonban nem olyan nagy mennyiség, ha figyelembe vesszük, hogy egy dolgozó egy óra alatt levelenkénti szedéssel 7—10 kg levelet, vesszős lombból pedig 80—100 kg-t tud leszedni.
22. A selyemhernyót kizárólag az eper, vagy másnéven a szeder levelével etessük. A képünk nemesített hároméves eperfa koronáját ábrázolja. Figyeljük meg a nagy, tápdús, jellegzetes alakú leveleket.
23. A Földművelésügyi Minisztérium gondoskodik arról, hogy a selyemgubótermelőket a faiskolák nemesített eperfákkal lássák el.
A tsz-ek, állami gazdaságok, tangazdaságok, községek stb. a helyi tanácson keresztül kapják a fákat és csemetéket.
24. A szovjet példa hatására az eddigi eperfásítással szemben újabban már a szántóföldön is telepítenek eperfát zárt epreskertek formájában.
25. Ezekről az eperfákról vesszőstől vágják le a leveleket, s ezáltal a lombkorona nem vet árnyékot a kertgazdasági növényekre. A nyári hajtás, adja a következő évi vesszős lombot.

A faszorok között alacsony kapásnövény termeszthető. Ez a módszer felel meg a szövethazeti, vagy üzemszerű seiyemgubótermelésnek, mert sok eperfárol sok lomb aránylag rövid idő alatt szedhető.

26. Fásítási munkálataink során ne feledkezzünk meg arról, hogy a szántóföldek szélére, a gazdaság határára eperfasövényt telepítsünk. A sövényről szintén vesszőstől lehet a lombot gyűjteni. Így kevesebb munkaerővel nagyobb mennyiségű gubótermelést érhetünk el.
27. Az eperfa legveszedelmesebb kártevőjét, az amerikai fehér szövőlepkét, hernyóját és az általa okozott kártevést látjuk a képen. Az április végén, május elején rajzó lepkék hernyóit júniusban, a második nemzedék hernyóit augusztusban, amikor még fészkeik kicsik, vesszőstől leszedve, egésük el. Újabb kísérletek szerint a Hungária Matador 1—2%-os oldatával, vagy poralakú változatával is hatásosan védekezhetünk a hernyók ellen.
28. Az Alberti-irsai úttörők szedik a friss levelet. Az úttörők vídáman végzik a selyemgubótermelés könnyű és szórakoztató munkáját. Nem egy iskola úttörő-csapata a selyemgubótermelés jövedelméből vette meg a repülőmodellező kör felszerelését, vagy a rádiót.
29. A selyemhernyó a selyemlepke petéjéből kel ki. A selyemgubótermelőknak lepke petéztetéssel, pete-raktározással, keltetéssel nem kell foglalkozniuk, mert néhányhónapos hernyókat kapnak kézhez a Selyemgubótermelő Vállalat helyi községi keltetőjétől.
30. A petekészítő állomásokon a selyemhernyó petéket a képen látható kettős tülllel lezárható petedobozokba csomagolják. A lapos petedoboz akkora, mint egy rendes nagyságú levélboríték. Ezt az egészséges, jó tenyészanyagot juttatja el a Selyemgubótermelő Vállalat a községi keltetőkhöz akkor, amikor az eperfa rügyfejlődése megindult. A keltetők a dobozról leszakítják a felső tüllt és megkezdődik a keltetés.
31. A keltetőben a hőmérsékletet 18°-ról naponta 1 C°-kal 22 C fokig növeljük. A hernyó kikelése általában a reggeli órákban kezdődik és d. e. kb. 10 óráig tart. Egy doboz pete, mint mondottuk, 15 gramm súlyú és kb. 20—22 ezer petét tartalmaz.
32. A jólkezelt selyempetéből a hernyó 4 nap alatt kibújik. A kikelő hernyókra friss, zsenge eperfalevelet tesznek és ezzel rakják át száraz, páramentes helyre. Az egynapos hernyó sötétszínű és testét kezdetben dús szőrzet borítja.

33. A kikelés utáni harmadik napon a községi keltető ingyenesen szétosztja a hernyókat a gubótermelők között. Lehetőleg betakart kosárban kell hazavinni a hernyócskákat, nehogy meghűljenek, mert csak így válik belőlük jó tenyészet. A képen háromnapos hernyókat látunk. Kikelésüktől kezdve 10 napos korukig, minden nap friss, összevagdalt levéllel etessük.
34. Ezután a tizenhatodik napon bekövetkező harmadik vedlésig, naponta nyolcszor etetjük összevagdalt levéllel. A kép vágott levéllel etetett 14 napos hernyókat ábrázol. A hernyók a levél végén kezdik az evést. A vagdalt levéllel sok felesleges mászkálástól kíméljük meg a hernyót. Amikor már megerősödtek, friss, egész levelet adhatunk nekik.
35. A gubó-termelő ingyen kap a hernyók életkorának megfelelő lyukbőségű tenyészpapírt. Ezt a hernyóra helyezi és a tetejére szórja a friss leveleket. A lyukakon keresztül felmászhatnak a hernyók, a betegséget okozó alom pedig a papír alatt marad. Az almot minden esetben el kell távolítani, majd el kell égetni.
36. Az átrakással egyidejűleg a hernyókat mindig nagyobb területre tesszük, nehogy sűrűn legyenek egymás mellett. Annyi hely kell egy hernyónak, amelyen maga körül megfordulhat. A képen az Alberti-irsai üzemszerű tenyésztés mintatenyésztő termékét látjuk. A tenyésztő helyiségben faállványokra helyezett fémrácsokon tartják a hernyókat. Kistenyészetek igen jól használhatják a már bemutatott, házilag könnyen és olcsón előállítható nádból, vagy vesszőből készült rácsokat.
37. A hernyó kb. 32 napos élete alatt négyszer vedlik; mégpedig az 5., 10., 16. és 23. napokon. Ugyanis a hernyó bőre a testtel együtt nem növekszik, tehát idővel feszes lesz, miközben a régi bőr alatt új bőr képződik. Régi bőrét a vedlés megkezdése előtt selyemszállal az alomhoz köti, egy, esetleg egy és fél napig alszik, majd a fejénél felpattant régi bőrből kibúvik.
38. Vedléskor csak azokon a helyeken etessünk, ahol mozgás látszik, de ott is igen óvatosan és a harmadik vedlésig vágott levéllel. A vedlés befejezésekor a tenyésztőpapír, vagy egész levél segítségével átrakjuk az egész állományt kétszer akkora helyre, hogy így a hernyók nagyobb térszükségletét biztosítsuk.
39. Etetésre csak egészséges, friss, por- és nedvességmentes levelet használjunk. Az ilyen takarmányt jó étvággal fogyasztják a selyemhernyók.

40. A hernyók életük 23. napján vedlenek utóljára. Jellegzetesen feltartják fejüket és mozdulatlanok. Ezután kezdődik a nagy gondosságot és körültekintést igénylő, úgynevezett selyemretetés.
41. Az utolsó időszakban eszik legtöbbet a hernyó. Ekkor kell legjobban táplálni. Ez az utolsó nyolc nap a tenyésztőtől teljes napi elfoglaltságot kíván. A gubó minőségét az ilyenkor alkalmazott helyes és bőséges takarmányozás biztosítja.

42. Vetített szöveg:

Mikor a hernyók már nem esznek, hanem a rács oldalára húzódnak és fejüket jobbra-balra mozgatva keresik a gubózásra alkalmas helyet, megérették a gubózásra.

43. Ilyenkor etetésüket csökkentjük és állítsuk fel a gubózó sátrakat. A gubó-sátrát a rácsra állítva, vagy beszúrva úgy helyezzük el, hogy a hernyók alatt ne mozogjon és ki ne düljön. A sátor laza, száraz, ágas-bogas részei között a képződött gubó megtartja jellemző alakját és így kiszárad. Gubózás előtt a hernyók kiűrik gyomortartalmukat. Felmásznak a sátorba és fejüket nyolcas-alakban mozgatva a kibocsátott selyemszállal begubóznak.
44. A selyemszál anyaga a selyemmirigyben képződik. Innen gubózáskor a két selyemvezetéken át kipréselődik a száj alatt lévő két fonószemölcsbe. A fonószemölcs váladékával összeragasztva kerül ki a selyemszál. A gubó selyemtartalmát és minőségét a helyes gubóztatással fokozhatjuk.
45. A sok gubóztató közül a vadrepce az egyik legjobb és legolcsóbb fonósátor anyag. Gyűjtését már jóval a gubózás előtt megkezdjük, hogy mire szükség lesz rá, jó száraz legyen. Friss zöld, vagy tövises anyagot fonósátornak használni nem szabad, mert ezek a gubó minőségében nagy kárt tehetnek.
46. Vadrepceből készítette a gubózó sátrakat Czubok Sándorné alsónánai selyemgubótermelő is és ezzel elérte, hogy teljesen hibánélküli gubót termelt.
47. Különféle fák és cserjék, levél- és tövismentes száraz gallya is megfelel gubóztatásra. Ha a gubóztató jó, a gubók szabályosan fejlettek, különállóak lesznek. A hernyók meleg, száraz időben általában két nap alatt begubóznak.
48. Bábbá való alakulása előtt a gubóban vedlik ötödször a hernyó. Az első és második ábra félmetszetben mutatja a gubót, benne láthatjuk a báb hasi és háti oldalát. A gubó aljában a levedlett bőr van. A harmadik és negyedik ábra a bábót mutatja előlről és hátulról.

49. A báb 15—16 nap alatt selyempillévé alakul. A selyempille a gubóból kibújva párosodik, majd a nőstény lerakja 3—400 petéjét. A peterakás után a pillék elpusztulnak.
50. A gubó kipillézésének megakadályozására a begubózástól számított nyolc nap múlva leszedjük a fonósátorról a gubókat. Ekkor már a báb bőre megkeményedett, a gubó meg-rázva zörög. Ha a zörgés nem hallik, a báb még nem fej-lődött ki, bőre gyenge, szállítás alatt felrepedhet és barna nedvével a gubót bepiszkíthatja, miáltal csökken az értéke.
51. A gubók leszedése és házi osztályozása szinte kis ünnep, ame-lyen részt vesz a család apraja-nagyja.
52. A gubókat a házi osztályozásnál alakjuk és épségük szerint I. és II. osztályba sorozzák. Az I. osztályba hibátlan, a II. osztályba pedig a sérült, összenyomódott és foltos gubókat teszik.
53. A gubókat kosarakban szállítjuk. Képünkön a helyes és hely-telen szállítást mutatjuk be. Azért kell kosárban szállítani, mert zsákban törődik, összenyomódik a gubó és így veszít az értékéből, ezért a II. osztályba sorozzák. Tehát a helyes szállítás kosárban történik.
- 54. Vetített szöveg:**
- A gubót a Beváltó Állomások veszik át, ahová házilag osz-tályozva kell majd beszállítani. Az országban 1952-ben 85 Beváltó Állomás működött.
55. A beváltóban is osztályozzák a gubókat és eszerint fizetik ki a beváltási árat.
56. A szekszárdi beváltó állomás munkájához hasonlóan a többi állomásokon is az osztályozott gubót külön-külön csoport-ban pontosan lemérik, átveszik. Ezt a termelő is ellenőrzi. Utána azonnal kiállítják a kifizetési utalványt, amely rö-gtön beváltható. Két doboznyi hernyó felnevelését egy kisebb család mellékfoglalkozásként el tudja látni és kb. öt hét alatt mintegy 1200 Ft mellékkeresethez jut.
57. Simó János kenderesi dolgozó is igen jól járt a gubóterme-léssel. Ígéretet is tett, hogy jövőre három doboz selyem-hernyót vállal, hogy kétezer forintot kapjon a beváltáskor.
58. A beváltó állomásról az osztályozott gubót különleges gubó-szállító kosarakban még a beváltás napján gyorsárúként a békéscsabai, győri vagy tolnai gubóraktárakba küldik.
59. A tolnai, győri és békéscsabai fojtó üzemekben lefojtják a gubót, vagyis a gubóban lévő bábokat megölik. A képen látható gubóval telt tartályok sorozatos átöntésével forgat-ják a gubókat, így minden gubót arányosan ér a meleg.

60. A lefojtott és kihűlt gubót az emített üzemek raktáraiban tárolják, majd mint iparunk fontos nyersanyaga a selyemfonodába kerül.
61. A kép a tolnai selyemfonógyár egyik forróvizes üstcsoportját mutatja. A fonodákban a legombolyításra kerülő gubót forró vízzel telt üstökbe helyezik, ahol a gubószál ragasztóanyaga feloldódik. Az üst fenekén lévő rövid kefék jobbra-balra forogva felszedik a gubó selyemszálának végeit.
62. A kefékről egy merőkanállal a gombolyító forróvizes táljába kerülnek a gubók és a feltépett szálvégeket ügyes munkáskezek a fonógépre, illetve a fonófejre vezetik, amelyen megfelelő tisztítás után felgombolyodik.
63. Egy jól fejlett gubó selyemszála eléri a 2000 métert is, amelyből azonban csak 800 méter gombolyítható le. Egy kg gubóból, amelyben 500 db. van, tehát 400 km, selyemfonalat kapunk és ebből 1 m tisztaselyem szőhető. A visszamaradt le nem gombolyítható részt géppel foszlatják szét és durvább minőségű textiláru készül belőle.
64. A nyers selyemfonalat a cérnázógépeken különféle minőségű selyemszálakká sodorják. Innen a selyemfonodába kerül a hernyóselyemanyag, a különböző kikészítőkhöz és szövődékbe.

65. Vetített szöveg:

Ha nem gondozzuk megfelelően a tenyésztő helyiségeket, és ha nem etetjük pontos időben, nagy gonddal a hernyókat, betegség állhat elő.

66. A leggyakoribb hernyóbetegségek: a *renyhekór*, amely főleg a hernyó utolsó életszakában lép fel, a *sárgaság*, amely a negyedik vedlés után jelentkezik és gubózás idején a *mészekór*. A legveszedelmesebb selyemhernyó-betegség a *szemcsekór*.
67. 1870-ben Pasteur a nagy francia tudós, a veszettség elleni védőszérum feltalálója, szülőfaluja felkérésére feldolgozta a szemcsekór elleni védekezést. Mikroszkópi vizsgálattal a kórokozó spórái kimutathatók a fertőző pillében, bábban és petében egyaránt. Ahol a spórákat megtalálják, azt a petételt megsemmisítik. A tenyésztésre csak fertőzésmentes pete kerülhet.
68. Ezen az alapon dolgoznak a szekszárdi Selyemhernyótenyésztési Kutató Intézetben is. A továbbtenyésztésre kiválasztott gubóból 150—150-es mintát vesznek. A kivett 150 gubót felvágják és a bábokat káli, vagy nátronlúgos vízben porcelánmozsarakban szétdörzsölik.

69. A szétdőrzölt pépet mikroszkóp alatt 500-szoros nagyítással megvizsgálják. Ha a mikroszkópi vizsgálat megállapítja, hogy csak egy báb is szemcsekórral fertőzött, akkor az egész anyagot a gubóraktárba szállítják lefojtásra. Ha 150 báb közül egy sincs szemcsekórral fertőzve, akkor az egész tétel a pilléztetőbe kerül.
70. A pilléztető helyiségben két oldalt dróttal ellátott fakeretek vannak. A drótháló közötti kétgubónyi széles helyet a tenyésztésanyagának meghagyott gubókkal töltik ki.
71. Hajnalban kezdődik tömegesen a pillék kibúvása és a koradélelőtti órákban ér véget. A kibúvás több napon át tart. A rács két oldalára a pillék kényelmesen kímászkodhat és legtöbbször ott is párzanak.
72. A pilléztetésre kiválasztott pillepárokat átluggatott pergamentzacskókba teszik. A pille a lezárt zacskókban rövid idő alatt lepetézik. A pilléztetők munkája különleges gyakorlatot, szakértelmet kíván, mert tenyésztésre alkalmas pillepárokat kell kiválasztaniok.
73. A zacskókat ötösével összefűzik és 2—2 csomót összekötve drótkeretekre aggatják. A pillék a zacskóban a petezés után elpusztulnak. A pilléztetés befejezése után megkezdődik a zacskóban lévő pete vizsgálata.
74. Minden zacskó tartalmát a pilléken kezdve külön-külön mikroszkóp alatt vizsgálják meg. Képünkön Zoltán Nándor, a szekszárdi Selyemgubótermelési Kutató Intézet dolgozója éppen ellenőrző munkát végez. A petékből is mintát vesznek. Ha ennél az egyedi vizsgálatnál sem találnak szemcsekór-fertőzést, akkor a zacskókban lévő petét továbbtenyésztésre összegyűjtik. Ha valamelyik zacskó tartalma fertőzött, azt kiselejtezik.
75. A továbbtenyésztésre alkalmas összegyűjtött petét raktározják, majd 15 grammos adagokban dobozokba mérik és tavasszal az eperfarügyezés idejére szétküldik a petéket az ország minden részébe keltetésre.
76. A szekszárdi Selyemgubótermelési Kutató Intézetben tudományos módszerekkel biztosítják a selyemhernyótenyésztés sikerét. Ennek a munkának köszönhető, hogy ma már minden tsz, állami gazdaság és egyénileg gazdálkodó paraszt is biztos sikerrel kezdhet ehhez a jövedelmező foglalkozási ághoz. Pontos szakmai felvilágosítást a Selyemgubótenyésztési Vállalat megyeszékhelyeken lévő kirendeltsége és a közvélemény helyi megbízott ad.

77. Velített szöveg:

A selyemgubótermelés hasznos szórakozás, ezenkívül igen nagy a népgazdasági jelentősége. Célkitűzésünk: a selyemgubótermelést szövetkezeti alapon olyan mértékben fejleszteni, hogy az ipar szükségleteinek kielégítésén túlmenően, a hernyóselymet népruházati cikké tehessek.

Vége

